

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200266
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200266.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Mechanika, s.r.o., so sídlom Hlinická č. 1183, 014 01 Bytča, IČO: 36 398 110, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Veselý, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/77436/2014 zo dňa 11. februára 2014, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/37/2014-32 zo dňa 30. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/37/2014-32 zo dňa 30. júla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/77436/2014 zo dňa 11. februára 2014, ktorým zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 9501402/5/4322311/2013/Cven zo dňa 28.10.2013, ktorým mu bol vyrubený rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012 vo výške 28.792,94 EUR.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že podstatou posúdenia prejednávanej veci je skutočnosť, či správca dane a žalovaný postupovali zákonne, keď žalobcovi vyrubili tzv. rozdiel dane z príjmov z predaja majetku (nehnuteľností) z kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom (zmluva na strane predávajúceho za žalobcu podpísaná jedným z konateľov spoločnosti Jurajom Ovčíkom) a kupujúcim C. U. bez súhlasu druhého konateľa spoločnosti žalobcu Ing. Michala Petrovského, ktorý o uzatvorení predmetnej zmluvy nemal vedomosť, resp. o tom sa dozvedel až následne a sám inicioval daňovú

kontrolu.

Krajský súd zo zmluvy o prevode nehnuteľností uzavretej dňa 24.08.2012 medzi predávajúcim - Mechanika, s.r.o., so sídlom Hlinská č. 1183, Bytča, zastúpenej štatutárnym zástupcom Jurajom Ovčíkom, bytom Veľké Rovné č. 617 a kupujúcim C. U., H. zistil, že predmetom prevodu boli nehnuteľnosti uvedené v bode 1 zmluvy, a to: výrobná hala (stavba) súp. č. 1183, KNC č. 1692/14 v hodnote 273.339,- Eur podľa znaleckého posudku Ing. G. M. 142/2012, ploty a vonkajšie úpravy na parcele č. 1692/12 v hodnote 9.776,- Eur, trafostanica na parcele 1719/21 v hodnote 1.336,- Eur a pozemky parc. č. 1692/12, č. 1692/14 a č. 1719/21 spolu vo výmere 1594 m² v hodnote 24.771,- Eur. V bode 3 bolo uvedené, že predávajúci - spoločnosť žalobcu, predáva predmetné nehnuteľnosti za cenu 309.222 Eur a kupujúci zaplatí kúpnu cenu do troch rokov odo dňa vykonania vkladu vlastníctva príslušnou správou katastra, čo predávajúci svojím podpisom výslovne potvrdzuje.

Zo správneho spisu, fotokópie rozhodnutia Správy katastra Bytča pod číslom vkladu V 1243/12 zo dňa 12.09.2012 je zrejmé, že Správa katastra Bytča vydala pozitívne rozhodnutie o vklade s tým, že podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/ 1995 Z.z. o katastri nehnuteľností (katastrálny zákon) povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v kat. úz. H. v prospech kupujúceho C. U., bytom H.. V spise sa nachádza aj zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 27.05.2013, kde bol vypočítaný Ing. Michal Petrovský vo vzťahu k zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/330/2013 zo dňa 05.08.2013, ktorým bol C. U. uložený zákaz nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sa týkajú aj predmetného daňového konania, ako aj žaloba žalobcu o určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 24.08.2012, predmetom ktorej mali byť špecifikované nehnuteľnosti. Z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, vložky č. 12838/L, Oddiel Sro mal súd preukázané, že spoločníkmi spoločnosti žalobcu boli Juraj Ovčík a Ing. Michal Petrovský. Konanie menom spoločnosti bolo upravené tak, že spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú konatelia každý samostatne.

Krajský súd citoval ust. § 2 písm. f), h) a j) zákona č. 595/2003 Z.z. a dospel k záveru, že správca dane a žalovaný postupovali zákonne, keď do daňových príjmov žalobcu ako právnickej osoby zahrnuli príjem z predaja majetku na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.08.2012 ako príjem za obdobie roku 2012 a poukázal aj na to, že žalobca nespochybňuje matematický výpočet rozdielu dane z príjmov, ale konanie svojho druhého spoločníka.

Podľa názoru súdu ale žalovaný, a teda aj správca dane, vychádzali z toho, že kúpnopredajná zmluva ohľadne špecifikovaných nehnuteľností je platná, nakoľko z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina je zrejmé, že konateľ spoločnosti žalobcu Juraj Ovčík bol oprávnený konať za spoločnosť samostatne, t.j. mohol zmluvu o prevode nehnuteľností uzatvárať (podpísať) aj sám bez predchádzajúceho súhlasu druhého konateľa Ing. Michala Petrovského, čo napokon ani samotný žalobca nepopiera.

V prípade prevodu nehnuteľností pre právnické osoby (účtujúce v sústave podvojného účtovníctva) bol žalobca povinný účtovať o predaji majetku a zahrnúť príjem z predaja nehnuteľností v čase, keď sa účtovný prípad uskutočnil, t.j. za obdobie roku 2012 bez ohľadu na to, že kupujúci má zaplatiť kúpnu cenu až o tri roky. Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd námietky žalobcu na prerušenie konania, resp. trestné oznámenie a návrh na určenie neplatnosti predmetnej zmluvy za nedôvodné, ktoré nemohli a nemôžu mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia a stotožnil sa s vyjadrením žalovaného, že pokiaľ súd právoplatne rozhodne o určení neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy, žalobca bude môcť využiť inštitút dodatočného daňového priznania, resp. žiadať náhradu škody vo vzťahu k druhému konateľovi spoločnosti žalobcu, ktorá by prípadne uvádzaným konaním mohla vzniknúť.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 1, 2 písm. c/, e/, f/, O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd vo veci rozhodol bez toho, aby bol o termíne pojednávania upovedomený a bez toho aby dal súhlas

na konanie bez jeho prítomnosti. Opakovane namietal nezákonný postup jedného z konateľov spoločnosti, následkom ktorého došlo k bezodplatnému prevodu celého nehnuteľného majetku v značnej hodnote, čoho dôsledkom bolo, že spoločnosť Mechanika, s.r.o., nemohla postupovať spôsobom, že by príjem z predaja mohla zahrnúť do daňového priznania a zaplatiť daň, keďže sa o tejto skutočnosti Ing. Michal Petrovský dozvedel až po termíne daňového priznania za rok 2012.

Ďalšie námietky žalobcu smerovali k tomu, že spoločnosť podnikla kroky ohľadne postupu spoločníka a preto je potrebné vyčkať za rozhodnutím súdu v trestnej veci a vo veci žaloby o neplatnosť právneho úkonu. Žalobca považuje za nelogické a nemysliteľné, že by mala byť spoločnosť postihnutá sankciou vo forme vyrubenia daňového nedoplatku.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, pretože krajský súd dospel k správne rozhodnutiu vo veci a odvolanie vo vzťahu k rozhodnutiu neobsahuje žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal byť napadnutý rozsudok zrušený. K námietkam uvedeným v žalobe, ktoré považuje za neopodstatnené, sa už písomne vyjadril dňa 28.04.2014.

Ďalej uviedol, že v odvolacom konaní vychádzal z platnej Zmluvy o prevode nehnuteľnosti (kúpnej zmluvy) z 24.08.2012 a z rozhodnutia Správy katastra Bytča z 12.09.2012, ktorým bol povolený vklad (číslo vkladu: V1243/12) v prospech C. U., H., v podiele 1/1, t.j. došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (predaju majetku). Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, vložka č. 12838/L je zrejmé, že konateľ spoločnosti Mechanika, s.r.o., Juraj Ovčík bol oprávnený konať za spoločnosť samostatne, t.j. mohol kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností uzavrieť aj sám, bez predchádzajúceho súhlasu druhého konateľa Ing. Michala Petrovského, čo nepopieral ani žalobca. Z uvedeného vyplýva, že kúpna zmluva je platná, žalobca o predaji majetku bol povinný účtovať v roku 2012 a rozdiel medzi cenou zistenou znalcom na základe znaleckého posudku a zostatkovou cenou uplatniť v základe dane (zvýšiť príjmy). Navyše, žalovaný žalobcovi v rozhodnutí uviedol aj možnosti, ktoré môže využiť v prípade, ak nastanú nové skutočnosti ohľadne predaja majetku žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia uverejnené na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolacie námietky žalobcu smerujú k procesnému pochybeniu súdu, neúplne zistenému skutkovému stavu veci a nesprávne právnemu posúdeniu.

Procesné porušenie, ktoré by malo vplyv na zákonnosť nebolo zistené. Krajský súd výzvou z 26.03.2014 vyzval žalobcu podľa § 250f ods. 2 O.s.p. aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Na výzvu súdu reagoval právny zástupca žalobcu podaním z 01.04.2014 (krajskému súdu doručeným 04.04.2014), v ktorom uviedol, že súhlasí, aby vec bola prejednaná bez nariadenia pojednávania a zároveň predložil vyčíslenie trov konania. Oznámenie o vyhlásení rozsudku a termíne pojednávania so zoznamom vecí bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 17.06.2014 a zvesené dňa 31.07.2014. Táto skutočnosť vyplýva z obsahu súdneho spisu.

Najvyšší súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho podrobne popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu je v zásadných otázkach dostatočné, výstižné a reagujúce na všetky námietky žalobcu na základe dostatočne zisteného stavu veci, preto z neho najvyšší súd v stručnosti vyberá a na doplnenie uvádza nasledovné.

Daňový úrad Žilina vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012, o výsledku ktorej vyhotovil Protokol č. 9501402/5/4025051/2013/Cven zo dňa

23.09.2013. K protokolu a v ňom uvedeným zisteniam sa žalobca ani na výzvu správcu dane nevyjadril. Následne správca dane vydal rozhodnutie číslo: 9501402/5/4322311/2013/Cven zo dňa 28.10.2013, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 28 792,94 EUR za zdaňovacie obdobie roku 2012.

Na základe podaného odvolania žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím číslo: 1100308/1/77436/2014 zo dňa 11.02.2014 rozhodnutie Daňového úradu Žilina potvrdil.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon o správe daní obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 595/2003 Z.z.“) v § 1 upravuje

- a) daň z príjmov fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len "daň"),
- b) spôsob platenia a vyberania dane.

Podľa § 2 zákona č. 595/2003 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a/ daňovníkom fyzická osoba alebo právnická osoba,
- f/ predmetom dane daňovníka s neobmedzenou daňovou povinnosťou je príjem (výnos) plynúci zo zdrojov na území Slovenskej republiky a zo zdrojov v zahraničí,
- h/ zdaniteľným príjmom príjem, ktorý je predmetom dane a nie je oslobodený od dane podľa tohto zákona ani medzinárodnej zmluvy,
- j/ základom dane rozdiel, o ktorý zdaniteľné príjmy prevyšujú daňové výdavky (§ 19) pri rešpektovaní vecnej a časovej súvislosti zdaniteľných príjmov a daňových výdavkov v príslušnom zdaňovacom období, ak tento zákon neustanovuje inak.

Základ dane sa zistí podľa § 17 až 29 (§ 14 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z.).

Podľa § 17 ods. 2 zákona výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa

- a/ zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške,
- b/ upraví o sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa tohto zákona sú zahrňované do základu dane,
- c/ upraví o sumy, ktoré sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa tohto zákona sa nezahrnú do základu dane.

Daňovými výdavkami sú aj zostatková cena (§ 25 ods. 3) hmotného majetku a nehmotného majetku pri jeho vyradení predajom alebo likvidáciou alebo pomerná časť zostatkovej ceny vzťahujúca sa na predanú alebo likvidovanú časť majetku; zostatková cena likvidovaného stavebného objektu alebo jeho časti v súvislosti s výstavbou nového stavebného objektu alebo technickým zhodnotením stavby sa zahrnie do obstarávacej ceny (§ 19 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona).

Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne

doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd sa vo veci predmetom súdneho prieskumu náležite zaoberal, keď vychádzajúc z rozsahu a dôvodov žaloby náležite posudzoval súlad napadnutého rozhodnutia so zákonom a svoje skutkové zistenia, úvahu a právne závery formuloval jasným a zrozumiteľným spôsobom. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Správu daní a príjmov, ktoré sú príjmom štátneho rozpočtu, vykonávajú finančné orgány samostatne. Daňové úrady ako finančné orgány okrem iného zisťujú a overujú skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Robia tak v daňovom konaní a v rámci tohto konania majú a môžu daňové subjekty uplatniť svoje práva, ktoré im zákon priznáva a súčasne, a to predovšetkým, splniť svoju dôkaznú povinnosť. V daňovom konaní (v ktorom sa podľa zákona kladie dôraz na záujem štátu, resp. záujem verejný na riadnom plnení daňovej povinnosti, čo je zákonom uložená a ústavne podložená poplatková povinnosť voči štátu), platí totiž nielen obvyklá procesná zásada voľného hodnotenia dôkazu kompetentným orgánom, ale aj zásada prejednávacia (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.).

Z kontrolných zistení jednoznačne vyplynulo, že žalobca bol o predaji majetku povinný účtovať v roku 2012 a rozdiel medzi cenou zistenou znalcom na základe znaleckého posudku a zostatkovou cenou uplatniť v základe dane - zvýšiť príjmy. Tým, že daňový subjekt nezaúčtoval do príjmov v zdaňovacom období roku 2012 príjmy z majetku na základe Zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 24.08.2012, správca dane zvýšil základ dane z príjmov o sumu 191 824,00 EUR a vyrubil rozdiel dane v sume 28 792,94 EUR.

Krajský súd správne poukázal na to, že vykonať účtovné zápisy - účtovať o predaji majetku bol žalobca povinný v čase prevodu, bez ohľadu na splatnosť kúpnej ceny a bez ohľadu na to, že jeden z konateľov sa o tejto skutočnosti dozvedel až dňa 27.05.2013.

Po oboznámení sa s obsahom predloženého súdneho a administratívneho spisu a odvolacími námietkami žalobcu dospel najvyšší súd k záveru, že sú neopodstatnené a neboli spôsobilé zmeniť odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, na odôvodnení ktorého najvyšší súd nemá dôvod nič meniť ani dopĺňať. V hodnotení dôkazov, ich výpovednej hodnoty a vierohodnosti odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V protokole o výsledku daňovej kontroly sú uvedené všetky doklady (aj ich obsah), z ktorých daňové orgány pri rozhodovaní vychádzali, preto nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil.

Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.